

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **FORTUNA GAME a. s.**, IČ 43003575,
se sídlem v Praze 1, Na Florenci 2116/15, PSČ 110 00
zastoupeného Mgr. Radkem Schmitzem, advokátem
se sídlem v Praze 9, Podkovářská 933/3, PSČ 190 00

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**,
se sídlem v Praze 1, Na Františku 32, PSČ 110 15

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 15. 4. 2020, č. j. MPO 5449/2020

takto:

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žalovanému se nepřiznává náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu („žalovaný“) ze dne 15. 4. 2020, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce podané proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 11. 2. 2019, č. j. MHMP 2417177/2019. Uvedeným rozhodnutím byl žalobce uznán vinným

ze spáchání přestupku podle ustanovení §8a odst. 3 písm. b) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání („zákon o regulaci reklamy“), jehož se měl žalobce dopustit tím, že jako zpracovatel zpracoval pro sebe v červnu 2019 reklamu na hazardní hru – kurzovní sázku na sportovní výsledek utkání tenistek Johanny Kontaové a Markéty Vondroušové v grandslamovém turnaji French open 2019 v Paříži, zveřejněnou na 18. stránce deníku Metro Praha dne 6. 6. 2019, přičemž varování ve znění „*Ministerstvo financí varuje: Účastí na hazardní hře může vzniknout závislost!*“, obsažené v reklamě, nebylo viditelné a zřetelné a bylo tak v rozporu s ustanovením §5j odst. 3 zákona o regulaci reklamy.

Žalobní body

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že žalobou napadené rozhodnutí a závěry v něm uvedené jsou právně nesprávné s ohledem na skutečnost, že při posuzování zákonnosti předmětné reklamy došlo ze strany správních orgánů k nesprávnému a zjevně extenzivnímu výkladu a následné aplikaci právní normy, v důsledku čehož byla předmětná reklama vyhodnocena jako nezákonná, aniž by však k porušení ustanovení citované právní normy ze strany žalobce došlo. Z tohoto důvodu i vyměřená pokuta ve výši 30 000 Kč a uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení nemohou obstát a byly žalobci uděleny neoprávněně.
3. Žalobce v podané žalobě zopakoval průběh dosavadního řízení před správními orgány obou stupňů a namítl, že posouzení zákonnosti reklamy bylo správními orgány provedeno nesprávně. Zákonem stanovené označení reklamy na hazardní hru bylo v případě reklamy ze strany žalobce v celém rozsahu dodrženo a ze strany dozorových orgánů není žádným způsobem rozporováno. Předmětem sporu je posouzení, zda předmětné varování bylo provedeno zřetelně a viditelně tak, jak žalobci ukládá ustanovení §5j odst. 3 zákona o regulaci reklamy.
4. Žalobce namítl, že podle jeho přesvědčení je podmínka zřetelnosti a viditelnosti označení v celém rozsahu v dané reklamě splněna. Ze strany dozorových orgánů došlo k nesprávnému výkladu aplikovatelné právní normy, pokud správní orgány dovozují, že smyslem právní úpravy bylo, aby varování bylo na první pohled postřehnutelné a dalo se pohodlně přečíst. Podle názoru žalobce však není možné, aby neurčité právní pojmy „*zřetelný*“ a „*viditelný*“ byly stavěny na roveň pojmů „*na první pohled postřehnutelný*“ a „*pohodlně čitelný*“, jak žalovaný dovozuje v napadeném rozhodnutí. Obsah jednotlivých pojmů je odlišný a teleologický výklad uplatněný žalovaným je nepřiměřeně extenzivní. Není proto možné, aby žalovaný kladl další podmínky a parametry varování nad rámec stanovený platnými právními předpisy.
5. Žalovaný zpochybnil správnost argumentace dozorového orgánu v souvislosti s požadavkem na splnění podmínky čitelnosti varování, která se opírá o rozsudek Nejvyššího správního soudu („NSS“) ze dne 28. 4. 2011, č. j. 7As 12/2011 - 65, kdy s touto námitkou se žalovaný nijak nevypořádal s tvrzením žalobce, že judikát posuzoval podmínku zřetelnosti v reklamě vysílané v televizi. Způsob prezentace reklamy otištěné v novinách je dle žalobce zcela zjevně s ohledem na podstatu média odlišný.
6. Žalobce má za to, že podmínka čitelnosti textu varování byla splněna, nebyla ostatně správními orgány nijak zpochybněna. Proto má žalobce za to, že text varování uvedený v reklamě splňuje požadavky stanovené právními předpisy.

7. Závěrem podané žaloby žalobce poukázal na to, že v rámci podaného odvolání vytýkal rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy způsob správního trestání, kdy jiný správní orgán v obdobné, resp. závažnější, věci udělil provozovateli hazardní hry v souvislosti s porušením povinnosti označit reklamu na hazardní hru varováním sankci mírnější. Žalobce má za to, že pokud by soud přes argumenty uvedené v žalobě dospěl k závěru, že reklama nebyla označena v souladu s platnými právními předpisy, pak sankce za toto porušení byla uložena v rozporu s právními předpisy, když v téže či obdobné věci postupoval jiný správní orgán odlišně.
8. Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného správního orgánu včetně rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy jako orgánu prvoinstančního zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě uvedl, že se s tvrzeními uvedenými v žalobě nemohl ztotožnit a námitky žalobce nelze akceptovat. Podle názoru žalovaného nelze spatřovat v interpretaci právních pojmů „viditelný“ a „zřetelný“ z hlediska jejich gramatického a teleologického výkladu nezákonné jednání, kdy správní orgán prvního stupně při interpretaci těchto pojmů použil metody výkladu aplikované na konkrétní případy statické reklamy. Podle judikatury NSS ponechává zákonodárce na správním orgánu, který danou právní normu aplikuje, aby neurčitý právní pojem v ní uvedený sám interpretoval s přihlédnutím ke své odbornosti. Správní orgán prvního stupně v dané věci tak učinil a jeho závěr, podle něhož v projednávané věci příslušná varovná sdělení kritéria viditelnosti a zřetelnosti nesplňují, je řádně podložen a podrobně zdůvodněn.
10. Žalovaný se ztotožnil s názorem vyjádřeným v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, že v projednávané věci je varování ve vztahu k reklamnímu sdělení nepřiměřeně malé, nevýrazné a je umístěno na nenápadném místě, tudíž je adresátem s velkými obtížemi postřehnutelné, je lehce přehlédnutelné a tato skutečnost je zřejmá z vizuálu předmětné reklamy. Proto správní orgán dovodil s přihlédnutím ke smyslu dané právní úpravy, že záměrem zákonodárce bylo, aby varování i v případě statické reklamy bylo na první pohled postřehnutelné a dalo se pohodlně přečíst. S ohledem na to žalovaný odkázal na závěry vyplývající z rozsudku NSS ze dne 28. 4. 2011, č. j. 7As 12/2011 - 65.
11. Pokud jde o výměru správního trestu ve formě uložené pokuty ve vztahu k závažnosti a povaze přestupku, uvedl žalovaný, že z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je zřejmé, že správní orgán prvního stupně přihlížel při úvaze o výši správního trestu k povaze a závažnosti předmětného přestupku a při stanovení konkrétní výše ukládané sankce vzal v úvahu i přitěžující a polehčující okolnosti týkající se daného konkrétního případu. Povaha a závažnost přestupku byly při stanovení druhu a výměry správního trestu určeny správním orgánem prvního stupně v projednávané věci v souladu se zákonem a napadené rozhodnutí obsahuje dostatečné odůvodnění. Uložení správního trestu ve formě pokuty ve výši 30 000 Kč je podle názoru žalovaného přiměřené všem konkrétním okolnostem případu.
12. V závěru svého vyjádření žalovaný navrhl, aby Městský soud v Praze žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Průběh řízení před správními orgány

13. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
14. Žalobce je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze a jeho předmětem činnosti je mimo jiné i provozování hazardních her podle zákona o hazardních hrách. V souvislosti s provozováním těchto her žalobce realizuje propagaci poskytovaných služeb prostřednictvím různých typů reklamního sdělení včetně reklamy v tištěných médiích.
15. V rámci svých podnikatelských aktivit objednal žalobce vytištění reklamy v deníku Metro Praha ve vydání dne 6. 6. 2019 na straně 18. Jedná se o reklamu na hazardní hru – kurzovní sázku na sportovní výsledek utkání tenistek Johanny Kontaové a Markéty Vondroušové v grandslamovém turnaji French Open 2019 v Paříži obsahující varování ve znění: „*Ministerstvo financí varuje: Účastí na hazardní hře může vzniknout závislost!*“.
16. V návaznosti na podnět Ministerstva financí začal zákonnost předmětné reklamy prošetřovat Magistrát hlavního města Prahy jako příslušný dozorový orgán z důvodu podezření na spáchání přestupku podle §8a odst. 3 písm. a) zákona o regulaci reklamy s tím, že žalobce - jako zpracovatel - pro sebe zpracoval reklamu na hazardní hru kurzová sázka, která obsahuje varování, které není viditelné a zřetelné a je tak v rozporu s ustanovením §5j odst. 3 zákona o regulaci reklamy.
17. Na základě provedeného šetření dospěl Magistrát hlavního města Prahy k závěru, že se žalobce v souvislosti se zpracováním předmětné reklamy výše uvedeného porušení zákona o regulaci reklamy dopustil a proto rozhodnutím ze dne 3. 9. 2019 uložil žalobci pokutu ve výši 30 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí – příkazu, podal žalobce odpor, v důsledku čehož došlo ke zrušení předmětného příkazu.
18. Po provedeném řízení vydal Magistrát hlavního města Prahy rozhodnutí ze dne 11. 12. 2019, č. j. MHMP 2417177/2019, jímž za spáchaný přestupek uložil žalobci pokutu ve výši 30 000 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
19. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které je v podstatných rysech shodné s argumentací žalobce v podané žalobě.
20. O podaném rozhodnutí rozhodl žalovaný odvolací orgán žalobou napadeným rozhodnutím, jímž odvolání jako nedůvodné zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil s tím, že skutkový stav projednávané věci byl zjištěn řádně a úplným způsobem. Porušení ustanovení §5j odst. 3 zákona o regulaci reklamy, za něž byla obviněnému uložena sankce, bylo dle žalovaného zjištěno a prokázáno a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu bylo řádně odůvodněno.

Řízení před soudem

21. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, „s. ř. s.“). Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný správní orgán nevyjádřili na výzvu soudu, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení ústního jednání svůj Shodu s prvopisem potvrzuje ...

nesouhlas, postupoval soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Věc soud posoudil takto:

22. Podle ustanovení § 5j odst. 3 zákona o regulaci reklamy musí reklama na hazardní hru „obsahovat sdělení o zákazu účasti osob mladších 18 let na hazardní hře a viditelné a zřetelné varování tohoto znění: „Ministerstvo financí varuje: Účastí na hazardní hře může vzniknout závislost!“.
23. Podle ustanovení § 8a odst. 3 písm. a) zákona o regulaci reklamy se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako zpracovatel dopustí přestupku tím, že „zpracuje reklamu, která (...) je v rozporu s § 5j“. Za tento přestupek lze uložit pokutu do 2 mil. Kč (ustanovení § 8a odst. 7 písm. b) zákona o regulaci reklamy).
24. V posuzovaném případě se žalobce a žalovaný neshodnou na výkladu pojmů „viditelné a zřetelné varování“. Soud souhlasí s hodnocením žalobce, že pojmy „viditelný“ a „zřetelný“ jsou neurčitými právními pojmy. V případě neurčitých právních pojmů je nutné využít metod právního výkladu a ve svém rozhodnutí reflektovat i příslušnou judikaturu. Soud po prostudování prvostupňového i napadeného rozhodnutí došel k závěru, že přesně to správní orgány učinily. S jejich závěrem se soud ztotožnil.
25. Správní orgány především správně poukázaly na výklad pojmů „viditelný“ a „zřetelný“ v soudní judikatuře.
26. V rozsudku ze dne 28. 4. 2011, č. j. 7 As 12/2011-65 vyložil NSS pojem „zřetelnost“. V uvedeném případě se jednalo o reklamní spot v televizi propagující humánní léčivý přípravek. NSS mj. uvedl, jaké aspekty mají vliv na zřetelnost výzvy k pečlivému pročení příbalové informace. Je tomu zejména „typ písma či kontrast textu a pozadí“, ale i délka textu a „složitost sdělované informace“. V rozsudku je dále zdůrazněno, že účelem zajištění zřetelnosti výzvy je zajištění ochrany práv slabšího subjektu (spotřebitele) jakožto příjemce reklamy. Pojem „zřetelný“ je v praxi správními orgány, potažmo správními soudy, interpretován. Obsah tohoto pojmu (a tedy i jeho interpretace) se může za určitých okolností měnit, a to především v závislosti na změně technického poznání ve společnosti. NSS v tomto rozsudku dále přisvědčil správnímu orgánu, že pojem „zřetelný“ lze vyložit jako „viditelný, výrazný, jasný, srozumitelný, patrný, nepochybný“. NSS v tomto rozsudku mj. zdůraznil, že čitelnost je nedílnou součástí zřetelnosti a odvíjí se od typu a velikosti písma, proložení textu, pozadí obrazovky, ale i dalších faktorů. Za rozhodující byl přitom označen způsob, jakým způsobem je reklama prezentována spotřebiteli.
27. Podobně v rozsudku ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 74/2010-59 NSS uvedl, že „viditelnost“ je třeba chápat jako označení „zřetelné, srozumitelné, na první pohled patrné, zamezující dezinformaci o zákonem požadovaných nutných údajích“.
28. Soud po prostudování správního spisu, prvostupňového rozhodnutí i rozhodnutí o odvolání došel k závěru, že správní orgány nepřekročily meze správní úvahy při výkladu sousloví „viditelné a zřetelné varování“. Správní orgány vyšly z jazykového a teleologického výkladu daného sousloví a vhodně při tomto výkladu reflektovaly i správní judikaturu.
29. Co se týče předmětného varování, soud ze správního spisu ověřil, že se nachází v levém okraji spodní části stránky. Text varování je v reklamě uveden malými písmeny (velikost kolem jednoho milimetru). Písmo je nevýrazné, velmi malé, umístěno na nenápadném

Shodu s prvopisem potvrzuje ...

místě. Kromě toho písmo není v dostatečném kontrastu s šedým pozadím a je proto snadno přehlédnutelné. Soud musí přisvědčit závěru prvostupňového správního orgánu, že varování „*je s velkými obtížemi postřehnutelné a adresát reklamy ho lehce přehlédne, nezaznamená ho zrakem a v myslí*“. Zároveň musí soud souhlasit se správními orgány, že nelze předpokládat, že adresát reklamy bude pečlivě „luštit“ sotva postřehnutelné sdělení na samém okraji stránky. Soud zdůrazňuje, že účelem a smyslem dané právní úpravy je především varovat spotřebitele (zejména mladistvé) o nebezpečí vyplývající z účasti na hazardních hrách. Zákonná úprava uvedená v § 5j odst. 3 zákona o regulaci reklamy by neplnila svůj účel, kdyby zadavatelé reklam sice formálně splnili svou zákonnou povinnost, tj. uvedli na reklamě varování o nebezpečí vzniku závislosti na hazardní hře, ale toto varování by bylo tak nevýrazné a snadno přehlédnutelné, že by ho průměrný spotřebitel vůbec nezaznamenal.

30. Soud proto došel k závěru, že varování o nebezpečí vzniku závislosti na hazardních hrách, které žalobce uvedl v levém dolním rohu stránky malým nevýrazným písmem nelze považovat za varování „*viditelné a zřetelné*“. Správní orgány proto nepochybily, když toto jednání kvalifikovaly jako přestupek podle ustanovení § 8a odst. 3 písm. a) zákona o regulaci reklamy. Soud se neztotožnil s názorem žalobce, že by byl výklad uplatněný žalovaným správním orgánem nepřiměřeně extenzivní. Kromě toho má soud za to, že závěry uvedené ve výše zmíněném rozsudku NSS ze dne 28. 4. 2011, č. j. 7 As 12/2011-65 lze vztáhnout i na reklamu v tisku. Způsob prezentace reklamy v televizi je sice rozdílný, avšak nikoliv natolik, aby obecné závěry NSS týkající se viditelnosti a zřetelnosti reklamy v televizi nemohly být použity i na reklamu v tisku. Jak soud uvedl výše v tomto rozsudku, pojem čitelnost je dle soudní judikatury úzce svázán s pojmem zřetelnosti. Rovněž nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že je text varování „*bez jakýchkoliv pochybností čitelný*“. Právě naopak, jak soud uvedl v předchozím bodě tohoto rozsudku, text varování je těžko postřehnutelný, nevýrazný, napsaný malými písmeny a v celkovém kontextu průměrným spotřebitelem snadno přehlédnutelný.
31. Žalobce dále ve své žalobě správním orgánům vytkl způsob zvoleného správního potrestání. Jiný správní orgán v podobné věci udělil provozovateli hazardní hry mírnější sankci a to v situaci, kdy daný provozovatel nesplnil svou zákonnou povinnost a varování v reklamě (na rozdíl od žalobce) vůbec neuvedl. Správní orgán proto postupoval odlišně než jiný správní orgán v obdobné věci a uložená sankce je proto dle žalobce v rozporu se zákonem.
32. I tato námitka je nedůvodná.
33. Skutečnost, že za stejný přestupek uložil jiný správní orgán jinému zadavateli reklamy sankci ve formě napomenutí, pokládá soud za nerozhodnou. Soud musí zdůraznit, že stanovení výše pokuty je výsledkem správní úvahy. Správní orgány musí vzít v úvahu nejrůznější okolnosti. Tyto okolnosti se přirozeně u různých subjektů liší a nelze proto požadovat, aby správní orgány vždy ukládaly stejnou sankci za porušení stejného přestupku. V takovém případě by ostatně nemělo smysl, aby zákonodárce v zákoně stanovil rozmezí, v rámci kterého se správní orgány při ukládání pokut mohou pohybovat. V ustanovení § 37 zákona č. 250/2016, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, jsou demonstrativním výčtem uvedeny okolnosti, které mohou správní orgány při ukládání správního trestu Shodu s prvopisem potvrzuje ...

zvažovat. Jedná se např. o povahu a závažnost přestupku, způsob jeho spáchání, jeho následky či okolnosti, za nichž byl spáchán. Úvahy správního orgánu přitom musí být přezkoumatelné.

34. Soud ze správního spisu zjistil, že správní orgány uložily žalobci pokutu ve výši 30 000 Kč, tj. ve výši 1,5% z maximální výše 2 mil. Kč, kterou zákon správním orgánům umožňuje uložit. Správní orgány konkrétně zohlednily povahu a závažnost přestupku, za přitěžující okolnost označily druh média, ve kterém byla reklama šířena. Deník Metro je nejčtenějším bezplatným titulem v České republice a správní orgány proto dovodily, že lze předpokládat, že osloví početný okruh potencionálních spotřebitelů. Správní orgány zároveň označily za polehčující okolnost skutečnost, že se přestupku žalobce dopustil poprvé. Správní orgány při ukládání výše pokuty zohlednily i majetkové poměry žalobce. Z účetní závěrky zjistily, že čistý zisk žalobce byl za účetní období roku 2018 zhruba 271 mil. Kč.
35. Soud podotýká, že úvahy o tom, zda má být pokuta pro každého pachatele stejně vysoká, či zda by měla odrážet konkrétní majetkové poměry pachatele přestupku, byla v judikatuře již několikrát řešena. Tak např. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 9. 3. 2004, sp. zn. Pl. ÚS 38/02 zdůraznil, že „(...) Z charakteru pokuty jako majetkové sankce nutně vyplývá, že má-li být individualizovaná a přiměřená, musí reflektovat i majetkové poměry potrestaného. Stejná výše pokuty uložená majetnému se bude jevit jako směšná a neúčinná, zatímco v případě postihu nemajetného může působit drakonicky a likvidačně. Není tedy porušením principu relativní rovnosti, když dvěma osobám v různých situacích bude uložena pokuta v různé výši, byť by jediným rozdílem jejich situace měly být právě rozdílné majetkové poměry. (...) Pokuta jakožto trest musí být diferencovaná, aby efektivně působila jako trest i jako odstrašení (individuální a generální prevence).“
36. Soud proto musí přisvědčit žalovanému, že za výše zmíněných okolností byla pokuta ve výši 30 tis. Kč přiměřená a neměla vůči žalobci likvidační charakter. Správní úvaha týkající se výše pokuty byla dle soudu dostatečně odůvodněna a jako taková proto obstála v soudním přezkumu.

Závěr a náklady řízení

37. Soud došel k závěru, že jsou žalobní námitky žalobce nedůvodné a žalobu proto podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci měl plný úspěch žalovaný. Žalovanému však nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto soud žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje ...

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. října 2020

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu